

Alweer cultuur in "De Fontein!"

vrijdag, 18 december 2009

Mijnheer de burgemeester, collega's uit het schepencollege, de gemeenteraad en de O.C.M.W.-raad, mijnheer de voorzitter en bestuursleden van de GRC, beste voorzitter en bestuursleden van de Cel Beeldende Kunsten, dames en heren,

Alweer staat Galerie De Fontein in de belangstelling, individuele kunstenaars en kunstenaars in groepsverband stellen er tentoon. Fotoclub "De Ontspanner" en de "Versteende Stilte" zijn opvallend aanwezig. Burgemeester François Saeys met foto's over zijn Alaskabelevenis, de gletsjers, de prille urbanisatie, beeld vanuit het schip, deeltjes van een fotoimpressie waar hij ons op 1 december laatstleden in de Biekorf uitvoerig deelgenoot van maakte.; Robert Van Royen met weidse beelden van panoramische berglandschappen in zwart-wit. De Versteende Stilte met keramisch werk van Danny Boone, Guido Triest met oude machines in keramische vorm, Linda Cockuyt met haar Andesachtige keramische figuren, Staf Vinck met hele grote keramische sculpturen en dan ook nog Marita, Lydia en Chantal, allemaal mensen bij wie de klei eerst door de vingers glijdt, geboetseerd wordt, aan de oven wordt toevertrouwd om de final touch te geven, al dan niet gechromeerd of als aardewerk geprononceerd. Wie nog met voorwerpen bezig is: Dirk De Schepper maakt prachtig glaswerk: een glazen trap, een vaas, een fruitschaal, een lampenkap, een piramide. Marie-Christine Dubois gooit zich met de zelfovergave die haar eigen is, op de flowerart. Deze tijd van het jaar, hoe kan het anders zijn de stukken volledig gewijd aan kerstmis, alhoewel volledig, er is ook de allusie op Boekegem, dat een heel mooi stukje is geworden. Er is nog iemand die driedimensionaal werkt Enric Vermeir. Zo is er de krokodil op schaatsen uit aangespoeld wrakhout. De ijsstoel met figuurtjes uit afbraakhout. Het uilenpaar en de arend, maar vooral ook de mooie totempaal eveneens uit afbraakhout en de symbolische kraan die (letterlijk) zelf de geschiedenis uit het wrakhout tapt. Zo brengt de kunstenaar een boodschap die o.m. verwijst naar de wereldklimaatproblematiek. De schilders zijn ook in groten getale aanwezig: Aline Van Snick met een heel mooie Piëta, een religieus tafereel vanuit een diepe innerlijke uitstraling, zoals we dat van haar gewend zijn. François Cardon die bij De Geus iets wou opsteken over houtsculptuur en met het penseel in aanraking kwam: zijn werkjes: het Hof-ter-Zeebroekkapelletje, het gestileerde Vlassenbroekje, de stapschoenen, het winterlandschap houden het midden tussen realisme en naïeve kunst in de beste betekenis van het begrip. Carlos Strobbe is een ander adept van De Geus, zijn zonnepanelen, ik bedoel: geslaagde zonsondergangen schildert Carlos met olieverf op doek, en gebruikt het liefst het paletmes. Het plezierige zit hem hierin, dat de kleuren op het doek door het mes "versmelten en over-vloeien" met de aangrenzende kleuren en daarbij intuïtief de kleurenharmonie van het volledige doek uitmaken; de wilgentronken, de geluidsoverlast, ook grijswaarden zijn een stokpaardje van Carlos. Ann Cami is een nieuwkomer in de Cel Beeldende Kunsten en gebruikt pastelkrijt en tekent met potlood, haar stilleven met vooral vruchten en fruit stralen een rust uit en een alledaagsheid die met geen harmonie is te vatten, daarnaast waagt ze zich ook aan vrouwelijk naakt en aan bloemen. Julia Verkoelen is met Hallerbos, Alleen, Lichtimpressie, confrontatie en Abstractie prominent aanwezig. De wil om met kleuren te tonen hoe mooi de natuur toch wel kan zijn, het aanvoelen van de muziek in het coloriet, het wonder van de cyclus van het leven in de plant van kiem tot boom, de telkens terugkerende verwondering over de schoonheid van de imposante luchten boven de watertoren, de poëzie van de zich openende en sluitende tulp, te veel om op te noemen, maar wel een weg zoeken om het te laten neerslaan in beeldend werk. Ben Moens van Denderbelle drukt ons met onze neus op ons erfgoed met het Neerhof, verder schildert hij heel breugeliaans: een dorpsweg met mensen, een winterdorpsgezicht, een winterboslandschap met een kar vol sprokkelhout. Verder is er een tafereel met huisnijverheid te bewonderen. Een andere Denderbellenaar van geboorte maar woonachtig te Wieze is Hubert Bourgeois, van opleiding een huis en decoratieschilder in de vakschool "Grorieux" te Oostakker. Hij drukt ons eveneens met onze neus op het erfgoed, maar dan op het natuurerfgoed van Denderbellebroek, waarvan hij met niet minder dan drie winterlandschappen aan deze tentoonstelling bijdraagt. Deze landschappen zijn stuk voor stuk juweeltjes. Dames en heren, ik heb kort doorheen de tentoonstelling gefietst. Neem de tijd en bekijk het werk van onze Lebbeekse kunstenaars. Wie nu nog beweert dat we geen kwaliteit in huis hebben met betrekking tot beeldende kunsten. Dat dit grootse kunstevenement, met name "een tentoonstelling van de Lebbeekse kunstenaars" voor het eerst in de kerstperiode wordt uitgeprobeerd, hebben we te danken aan het enthousiaste reageren van het bestuur van de cel Beeldende Kunsten onder leiding van hun voorzitter Willy Van Ransbeeck. Onze gemeente zet samen met de cel Beeldende kunsten een sfeervolle eindejaars tentoonstelling neer ten bate van de Lebbeekse bevolking, die wanneer ze afzakt naar deze winterkermis of naar de kerstmarkt een serieus cultureel ommetje kan maken. Lebbeke beweegt, sfeervol ontspannend en cultureel! Dirk De Cock, Schepen van cultuur, 18 december 2009.